

Свобода преси. Рішення Верховного Суду США

Дане видання репрезентує принципово відмінну від європейської правову парадигму забезпечення свободи слова. Як відомо, в США зіхист свободи слова і преси побудовано на Першій поправці до Конституції США. Європейська ж доктрина захисту свободи слова та преси ґрунтується на статті 10 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, яка гарантує свободу вираження поглядів фактично у тому вигляді, як вони вже склалися в певному суспільстві або країні.

Тому не дивно, що європейський документ не опікується типовими для посттоталітарних країн проблемами масового, стереотипного мислення, спокусами ідеологічної індоктринації, недоступністю для загалу, альтернативних інформаційних джерел — цими вочевидь хворобливими атрибутами довготривалого браку людської свободи.

ЗМІСТ

Конституція США 19

Злосливі та скандальні газети 49

Той факт, що свободою преси можуть зловоїсивати ниці й аморальні постачальники скандалів, аж ніяк не применшує необхідності в імунітеті преси від апріорних обмежень у питаннях неналежної поведінки посадових осіб.

Головний суддя Чарльз Еванс Г'юз,
справа «Нір проти штату
Міннесота»

Дифамація державних посадовців 69

Перша поправка виходить із припущення, що правильні висновки легше зробити з розмаїття висловлювань, аніж за допомогою будь-якого авторитарного добору. Для багатьох це с й завжди буде безрозсудством; але на цю карту ми поставили все.

Суддя Вільям Бреннан, справа «*New York Times* проти Саллівана»

Пентагонські документи 86

Коли засекречується все, це значить, що не засекречується нічого, й система перетворюється на таку, що нею можуть нехтувати цинічні або легковажні особи та маніпулювати ті, хто прагне себе

захистити або забезпечити собі просування по службі.

Суддя Погтер Стюарт, справа «*New York Times* проти Сполучених Штатів»

Закон про захист потерпілих від згвалтування 94

Право преси оприлюднювати [офіційні матеріали судових засідань] має, як нам здається, вирішальне значення для держави нашого типу, де громадяни є остаточними суддями щодо належної поведінки в сфері виконання державних обов'язків.

Суддя Байрон Байт, справа «*Cox Broadcasting* проти Кона»

Заподіяння емоційного стресу

107

Право висловлювати свої погляди — це не лише один із аспектів індивідуальної свободи (а відтак благо само по собі), а й важлива умова спільного пошуку істини та життєздатності суспільства назагал.

Головний суддя Вільям Ренквіст, справа «*Hustler Magazine* проти Фолвелла»

Право на репліку

122

Відповідальна преса — це, безсумнівно, бажана мета, але відповідальність преси не наказана Конституцією, і, як багато які інші чесноти, її не можна запровадити законодавчими шляхом.

Головний суддя Воррен Берджер, справа «*Miami Herald* проти Торпшло»

Захист конфіденційних джерел інформації

133

Перша поправка не сягає так далеко, аби переважити зацікавленість суспільства в гарантіях того, що ні репортери, ні інформатори не порушуватимуть прав інших громадян гідною осуду поведінкою, забороненою решити людей.

Суддя Байрон Вай г, справа
«Бранцбург проти Гейза»

Доктрина справедливості

158

Права глядачів і слухачів є вищими за права тих, хто здійснює радіо- чи телемовлення.

Суддя Байрон Байт, справа «*Red Lion Broadcasting* проти Федеральної комісії зв'язку»

Оприлюднення даних попереднього слідства до початку слухання справи в суді

171

Вимога проведення публічних судових процесів йде на користь обвинуваченому: громадськість може таким чином пересвідчитися в тому, що з ним поводяться чесно, що йому не буде винесено несправедливого вироку, а присутність зацікавлених спостерігачів допомагає суддям гостро відчувати свою відповідальність і важливість своїх функцій.

Суддя Поттер Стюарт, справа «*Gannett Co.* проти Де Паскуале»

Закон про захист неповнолітніх

186

Йдеться просто про право держави карати за оприлюднення правдивої інформації— імені гаданого неповнолітнього правопорушника, — отриманої газетою законним шляхом.

Головний суддя Ворен Берджер,
справа «Сміт проти Daily Mail»

Утиски преси

197

Автори Білля про права не наважилися розподілити пріоритети поміж правами, зазначеними в Першій та Шостій поправках, і поставити одне вище за інше.

Головний суддя Воррен Берджер, справа «Асоціація преси штату Небраска проти Стюарга»

Недопущення преси до залу суду

209

Зал суду є публічним місцем, де всі люди (включно з представниками засобів масової інформації) мають право бути присутніми й де їхня присутність традиційно вважалася необхідною задля підвищення чесності та якості того, що там відбувається.

Головний суддя Воррен Берджер, справа «*Richmond Newspapers* проти штату Віргінія»

Обшуки та вилучення документів у редакціях газет

230

Існує загальне переконання, що обшуки редакцій газет є метою виявлення доказів злочину, наявність

яких у приміщенні обгрунтовано припускається, становитимуть серйозну загрозу для здатності преси збирати, аналізувати та розповсюджувати новини.

Судця Байрон Байт, справа «Цюрхер проти Stanford Daily»

**Передачі кабельного телебачення
«під рентгеном» 241**

Вочевидь непристойний матеріал, переданий через кабельні телеканали, може виявитися порушенням права громадян на приватність домашнього життя, про яке їх майже або зовсім не попереджено.

Суддя Стівен Бреєр, справа «Denver Telecommunications проти ФКЗ»

Бібліографія 264

Предметно-іменний покажчик 271

Книги, які можуть вас зацікавити

Свобода слова.
Рішення Верховного
Суду США

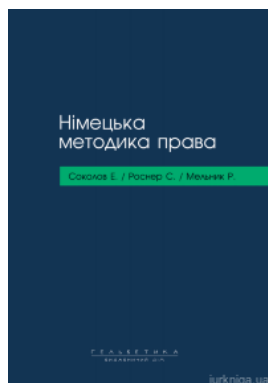
Громадянські права.
Рішення Верховного
Суду США. XIX століття

Громадянські права.
Рішення Верховного
Суду США. XX століття

Свобода релігії.
Рішення Верховного
Суду США

Німецька методика
права

Настольная книга
адвоката. Искусство
защиты в суде

Перейти до галузі права
Права людини

[Перейти на сайт](#) →